

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ भीष्मद्रोणौ अतिक्रान्तवीर्यययोस्तावतिवीर्यौ समीक्ष्य स्वकृत्यमालोच्य जगादेत्युत्तरेणोन्वयः ॥ ११ ॥ आभाष्य भोशल्य इति संबोध्य ॥ १२ ॥ अस्थिरताजहातीत्यर्थं चलोस्मीत्यर्थः ॥ १३ ॥ ततोपि मेऽद्य साध्वसंभयं नास्तीति योजना ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ आतुरान् आसन्नमृत्यून् ॥ १७ ॥ विद्यां जानीयां भावं श्वोहं स्थास्यामीति निश्चयः ॥ १८ ॥ अस्त्रादीनि मनुष्यस्य

उल्कापाताश्च संजनुर्दिशां दाहास्तथैव च ॥ शुष्काशन्यश्च संपेतुर्ववुर्वाताश्च भैरवाः ॥ ५ ॥ ऋगपक्षिगणाश्चैव पृतनां बहुशस्तव ॥ अपसव्यं तदा च कुर्वेदयं तोम
हाभयं ॥ ६ ॥ प्रथितस्य च कर्णस्य निपेतुस्तुरगाभुवि ॥ अस्थिवर्षं च पतितमंतरिक्षाद्भयानकं ॥ ७ ॥ जज्वलुश्चैव शस्त्राणि ध्वजाश्चैव चकंपिरे ॥ अश्रूणि च व्यमुचं
तवाहनानि विशांपते ॥ ८ ॥ एते चान्ये च बहव उत्पातास्तत्र दारुणाः ॥ समुत्पेतुर्विनाशाय कौरवाणां सुदारुणाः ॥ ९ ॥ न च तान् गणयामासुः सर्वे दैवेन मोहिताः ॥
प्रस्थितं सूतपुत्रं च जयेत्युचुर्नराधिपाः ॥ निर्जिताभ्यां ङवांश्चैव मे निरेतत्र कौरवाः ॥ १० ॥ ततो रथस्थः परवीरहंता भीष्मद्रोणावतिवीर्यौ समीक्ष्य ॥ समुज्ज्वलन्
भास्करपावकाभौ वैकर्तनो सौरथकुंजरो नृप ॥ ११ ॥ सशल्यमाभाष्य जगाद वाक्यं पार्थस्य कर्मातिशयं विचिंत्य ॥ मानेन दर्पेण विदित्यमानः क्रोधेन दीप्यन्नि
वनिः श्वसंश्च ॥ १२ ॥ नाहं महेंद्रादपि वज्रपाणेः क्रुद्धाद्भिमेभ्यो युधवान्नथस्थः ॥ दृष्ट्वा हि भीष्मप्रमुखान् शयानानतीव मां त्यस्थिरताजहाति ॥ १३ ॥ महेंद्रविष्णुप्र
तिमावनिर्दिता रथाश्च नागप्रवप्रमाथिनौ ॥ अवध्य कल्पौ निहतौ यदा परैस्ततो न मेप्यस्तिरणेऽद्य साध्वसं ॥ १४ ॥ समीक्ष्य संख्येति बलान्नराधिपान्ससूतमा
तंगरथान्परैर्हतान् ॥ कथं न सर्वान्हितान् नृपे वधीन्महास्रविद्राह्मणपुंगवो गुरुः ॥ १५ ॥ ससंस्मरन् द्रोणमहं महाहवे ब्रवीमि सत्यं कुरवो निबोधत ॥ न वामदन्यः
प्रसहेद्रणेर्जुनं समागतं मृत्युमिवो ग्ररूपिणं ॥ १६ ॥ शिक्षाप्रसादश्च बलं धृतिश्च द्रोणे महास्त्राणि च संनतिश्च ॥ स चेदगन्मृत्युवशं महात्मा सर्वानन्यानां तुरान् य
मन्ये ॥ १७ ॥ नेह ध्रुवं किंचिदपि प्रचिंतयन् विद्यां लोके कर्मणो दैवयोगात् ॥ सूर्योदये को हि विमुक्तसंशयो भावं कुर्वीताद्यगुरौ निपातिते ॥ १८ ॥ न नूनमस्त्राणि व
लंपराक्रमः क्रियाः सुनीतं परमायुधानि वा ॥ अलं मनुष्यस्य सुखाय वर्तितुं तथा हियुद्धे निहतः परैर्गुरुः ॥ १९ ॥ द्रुताशनादित्यसमानतेजसंपराक्रमे विष्णुपुरंद
रोपमं ॥ न ये बृहस्पत्युशनोः सदा समं न चैनमस्त्रं तदुपास्तदुःसहं ॥ २० ॥ संप्राक्कुप्टेरुदितस्त्रीकुमारे पराभूते पौरुषे धार्तराष्ट्रे ॥ मया कृत्यमिति जानामि शल्यप्रया
हितस्माद्विषतामनीकं ॥ २१ ॥ यत्र राजा पांडवः सत्यसंधो व्यवस्थितो भीमसेनार्जुनौ च ॥ वासुदेवः सात्यकिः स्तंजयाश्च यमौ च कस्तान् विषहेन्मदन्यः ॥ २२ ॥

सुखाय वर्तितुं नालमिति संबंधः ॥ १९ ॥ उशनोः उशनसोः उपास्त उपातिष्ठत त्रातुमिति शेषः अस्त्रं अस्त्रादि ॥ २० ॥ संप्राक्कुप्टे सम्यगाक्रोशवति पराभूते निरस्ते धार्तराष्ट्रे धृतराष्ट्रपुत्रसंबंधिनि पौरुषेयत्वे ॥ २१ ॥ २२ ॥